

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/102/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314203512
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314203512.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov v rade 1/ C. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, v rade 2/ A. G., nar. XX. X. XXXX, bytom W. XXX, v rade 3/ C. E., nar. XX. X. XXXX, bytom W. XXXX, všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou VARMUS, s.r.o., so sídlom Čadca, Palárikova 83, IČO: 36 863 203 proti odporcovi Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, odštepny závod Čadca, so sídlom Krásno nad Kysucou, Lesnícka 11/18, zastúpenému JUDr. Annou Mozolíkovej, advokátkou so sídlom W., D. XXXX, v konaní o vydanie nehnuteľností, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 6C/67/2014-344 zo dňa 2. novembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť vydať a vrátiť navrhovateľom v rade 1/ - 3/ parcelu KNE č. 8255/102 - orná pôda o výmere 152.365 m², zapísanú na LV č. XXXX, KNE č. 8840/1 - orná pôda o výmere 128.538 m², KNE č. 8840/102 - orná pôda o výmere 18.277 m², zapísané na LV č. XXXX a KNE č. 8255/15 - orná pôda o výmere 240.800 m², zapísanú na LV č. XXXX, v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku a súčasne ho zaviazal zaplatiť navrhovateľom trovy konania, včítane trov právneho zastúpenia v sume 7 529,- eur.

Mal za to, že väčšina spoluvlastníkov počítaná podľa výšky podielov založila podľa ust. § 829 a nasl. OZ 13. 6. 2013 združenie Spoločenstvo vlastníkov súkromných lesov a lesnej pôdy v katastrálnom území obce W., ktoré sú predmetom konania. Členovia združenia splnomocnili navrhovateľov ako členov a aj členov výboru, aby konali v ich mene, a preto sú aktívne legitimovaní domáhať sa práva za nich. Odporca nepreukázal, že väčšina podielových spoluvlastníkov má s ním uzavreté nájomné zmluvy, z ktorých odvodzoval právo nehnuteľnosti užívať, ktoré uplynutím času neboli ukončené (vypovedané boli už v roku 2013), a preto podľa § 137 a § 139 OZ o hospodárení s nimi rozhodne väčšina spoluvlastníkov a väčšina rozhodla tak, že odporca ich má vydať a vrátiť, a to aj podľa § 12 ods. 4 zákona č. 504/2003 Z.z. o lesoch.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonnej lehote, podal odvolanie odporca, keďže je nesprávne, nepreskúmateľné, nevykonateľné a konanie, ktoré mu predchádzalo, je zaťažené vadami, ktoré mali za následok jeho nesprávnosť, a preto žiadal, aby krajský súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov celého konania. Poukázal na to, že navrhovatelia nie sú aktívne vecne legitimovaní na podanie reivindikačnej žaloby podľa § 126 ods. 1 OZ. Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ nemajú spoluvlastnícky podiel v predmetných parcelách a navrhovateľ v rade 3/ len v dvoch, a to nepatrný. Združenie podľa Občianskeho zákonníka nemá právnu subjektivitu a navrhovatelia nepreukázali oprávnenie, t.j. splnomocnenie konať za jeho členov. Podľa § 22 ods. 1, § 23 OZ zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému, t.j. členom, a to na základe plnomocenstva, ktoré preukázané nebolo, keďže z čl. 7 zmluvy nevyplýva, kto bol zvolený za zástupcov, kto ich navrhol a zvolil platnou väčšinou hlasov, keď zástupcom zrejme nemôže byť nevlastník spoluvlastníckeho podielu

(čl. 4 ods. 1 zmluvy). Prezenčnú listinu podpísali ako vlastníci nežijúce osoby a spoluvlastnícke podiely osôb, ktoré majú navrhovateľa zastupovať, predstavujú 37,53 % v parcele EKN č. 8255/102, 39,92 % v parcele EKN č. 8255/15, 32,29 % v parcele EKN č. 8840/102 (k tejto parcele nemá žiaden spoluvlastnícky podiel ani navrhovateľ v rade 3/), 38,05 % v parcele EKN č. 8840/1 (ani k tejto parcele nemá žiaden spoluvlastnícky podiel navrhovateľ v rade 3/), všetko katastrálne územie W., ktoré však v rozsudku nie je uvedené, a preto je tento nevykonateľný. Podpisy na niektorých nájomných zmluvách a výpovediach sa nezhodujú a niektoré výpovede sú nejasné a neurčité, keď navyše výpovedná doba ešte neuplynula. Vôbec nebolo preukázané, že by nehnuteľnosti užíval neoprávnené, keď súd sa jeho argumentáciou v tomto smere vôbec nezaoberal.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. ho podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p..

Preskúmaním vecí odvolací súd zistil, že prvostupňový súd nezávislosť rozhodovania neuskutočnil v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, z ktorých jedným predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť (§ 157 ods. 1 O.s.p.) spôsobom zakotveným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Porušením práva na spravodlivý proces je aj situácia, keď v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezahodnotil.

Podľa § 126 OZ účelom žaloby o vydanie vecí (revidikačnej žaloby) je ochrana vlastníckeho, resp. spoluvlastníckeho práva k veci proti tomu, kto ju neprávom zadržuje, t.j. zadržáva bez právneho dôvodu, čím zbavuje vlastníka, resp. spoluvlastníka možnosti výkonu jeho práva a zároveň mu odmieta vec vydať. Predpokladom úspešnosti žaloby je okrem iného preukázanie vlastníckeho práva, resp. oprávnenia za vlastníka, resp. spoluvlastníka konať a preukázanie protiprávneho zadržania, pričom vec, vydanie ktorej sa žiada, musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlišiť od iných vecí, t.j. v prípade nehnuteľností aj príslušným územím katastra, ktoré výrok rozsudku neobsahuje. Vlastnícka žaloba sa pritom týka subjektov, ktorých neviaže rovnocenné právo k tej istej veci, a preto je navzájom vylúčená medzi spoluvlastníkmi, ktorých nezhody sa riešia na základe § 139 OZ.

Zo zmluvy o združení a vyjadrení navrhovateľov vyplýva, že sa jedná o združenie bez právnej subjektivity podľa § 829 a nasl. OZ a navrhovateľa sú splnomocnení ako členovia a aj členovia výboru konať v mene jeho členov, t.j. jedná sa o priame zastúpenie podľa § 22 ods. 1 OZ, z ktorého vznikajú práva a povinnosti priamo členom združenia. Zo zmluvy vyplýva, že členmi združenia sa môžu stať len vlastníci konkrétne individualizovaných lesných parciel, ktorí vlastníctvo preukážu, čo u navrhovateľov v rade 1/ a 2/ vychádzajú z predložených listov vlastníctva nebolo splnené, pričom u ostatných účastníkov zmluvy špecifikácia parciel chýba a súčasne musia zmluvu podpísať, čo sa, ako vyplýva z predloženej zmluvy, nestalo. Keďže zmluva nebola jej účastníkmi podpísaná, jedná sa o neplatný právny úkon, a preto nemôže byť ani platné plnomocenstvo členov združenia pre navrhovateľov na ich zastupovanie v čl. 7 zmluvy, keď súd existenciu iných písomných splnomocnení (§ 31 ods. 2 OZ) nezisťoval. S uvedenými skutočnosťami sa prvostupňový súd v odôvodnení nevysporiadal. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, z akých dôkazov a akým spôsobom súd zistil (vzhľadom na opačné tvrdenia odporcu), že účastníci zmluvy o združení predstavujú nadpolovičnú väčšinu podielových spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností (t.j. či súčtom spoluvlastníckych podielov s popísaním postupu, resp. inak) a že teda mohli o hospodárení so spoločnou vecou rozhodnúť podľa ust. § 139 ods. 2 OZ, t.j. väčšinou počítanou podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov, keď navyše nezistil, či aj všetci ostatní spoluvlastníci, t.j. aj neznámi, za ktorých práva vlastníka vykonáva odporca ako správca, mali možnosť zúčastniť sa rozhodovania a vyjadriť sa, keďže v opačnom prípade by sa nejednalo o rozhodnutie väčšiny a išlo by o neplatný právny úkon (§ 39 OZ). Súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s obranou odporcu, že predmetné parcely obhospodaruje na základe ust. § 4, § 22, § 22a zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, § 2 písm. q/, § 50 ods. 3, 6 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, § 21 ods. 3, § 23 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, z ktorej obrany vyplýva, že na užívanie predmetných pozemkov má dva právne tituly, a to zákonný nájom (§ 22 zákona č. 229/1991 Zb.), ktorý môže zaniknúť

len spôsobom priamo ustanoveným zákonom (§ 22a citovaného zákona) a správu majetku neznámych vlastníkov (§ 18 zákona č. 229/1991 Zb., § 34 zákona č. 330/1991 Zb.) a ust. § 12 ods. 4 zákona č. 504/2003 Z.z. sa týka len pozemkov, ktoré sú užívané nelegálne bez akéhokoľvek právneho titulu a žiadosť navrhovateľov z 3. 4. 2013 a ich výzva z 22. 8. 2013 výpovede nájomných zmlúv navyše neobsahujú, teda výpovedná doba ešte u následne vypovedaných nájomných zmlúv neuplynula.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností krajský súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v priebehu ktorého vykoná dokazovanie a vec opätovne právne posúdi v uvedenom smere, pričom sa vyrovná so všetkými námietkami vznesenými odporcom, či už v priebehu prvostupňového alebo odvolacieho konania.

Súčasne podľa § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.